

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8555/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Боривоје Гајић, адвокат из ..., против тужених Града Зрењанина, кога заступа Правобранилаштво Града Зрењанина и Јавног предузећа за урбанизам, Зрењанин, чији је пуномоћник Љубиша Рикало, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 291/25 од 27.02.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 291/25 од 27.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 291/25 од 27.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 291/25 од 27.02.2025. године, жалба тужиоца изјављена против пресуде Основног суда у Зрењанину П 411/2024 од 16.10.2024. године делимично је усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена у делу о трошковима парнице, тако што су тужени обавезани да солидарно тужиоцу накнаде парничне трошкове од 83.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и трошкови парнице досуђени туженима снижени на износе од по 10.500,00 динара; потврђена у делу о главној ствари којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени Град Зрењанин да у року од 30 дана од правноснажности пресуде поднесе одговарајући захтев надлежном РГЗ са потребном документацијом ради уписа изграђеног приступног пута уз „... улицу“ у насељу Граднулица – Зрењанин на парцелама кат. бр. ..., .. и .. КО Зрењанин 1. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одбијен је захтев за чинидбу због недостатка пасивне легитимације, са полазиштем на утврђење да тужени Град Зрењанин није изградио приступни пут уз „... улицу“ у насељу Граднулица – Зрењанин, као и да су катастарске парцеле број ..., .. и .. КО Зрењанин 1 у јавној својини Републике Србије, а не тужене локалне самоуправе. Имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, по становишту Врховног суда не постоје материјалноправна питања која у смислу наведене законске одредбе стварају потребу одлучивања о изјављеној ревизији против дела одлуке о главној ствари.

Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку. Овим процесним законом су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Према овим правилима, одлука о трошковима поступка условљена је оценом суда о оправданости настанка трошкова, покретањем и вођењем судског поступка, узимањем у обзир релевантних околности о претпроцесном и процесном држању странака. Имајући у виду да се ревизијом побија и одлука о трошковима поступка коју је другостепени суд засновао на одредбама члана 153. ЗПП, оцењено је да ни у овом делу нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредби оцењује се са становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка, тако да у делу одлуке о трошковима поступка нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Тужба ради чинидбе поднета је 28.06.2022. године. Вредност предмета спора према значењу у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) је 10.000,00 динара и не прелази законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**